

14. Ei sooinud ma seda arvata,
Mis juudis selle järel.
Ma hüüdsin lausa ta käreata,
See paras tema keel.
15. Viis pole ma üks unimüti,
Kell naha nälg on wali.
Kul aurab laual liha päts,
Kui tunni kell lööb ueli.

123 № 6. Eesti rahvarais.
Parajasti. Laulj.: Aninurmes.

Sellul wiisil foun ei tea.

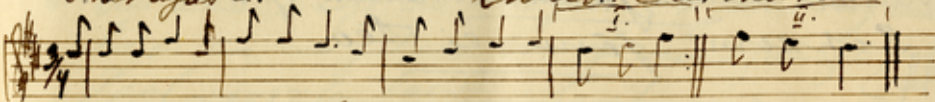
124 № 7. Oues küll õitfuraad. —
Wärs pikkamööda. Laulj.: Aninurmes — ?

1. Oues küll õitfuraad lilled ni ilusa, Ma ei wõi
armasta Uhte kui jind, Ma ei wõi armasta Uhteku jind.

2. Glad mu südames, Seisad mu silma ees.
Ma ei wõi jätta sind, On ufu mind. — !
3. Kus wiibid armuke? Kutha mu kaenlaste!
Sind ootan armuga. Oh tule ju. — !
4. Otfid sind heinamaas, Ostan sind panna all.
Silm hakkab tilkuma. Oh tule ju. — !
5. Aleks ma linnuke, Lendaks fu ilale;
Lõpmata armuga Anna's full' ju. — !
6. Trehwas mind kuthi kuul, Lendaks kui cha tuel
Sures fu rinnal, Ei nõuaks muud. — !

125 № 8. Kui kena ole, päikene.
Parajasti. Laulj.: Aninurmes.

1. Kui kena ole, päikene, Kui kõnele meest ülesse!
Kui wõist tule? wälja sa Seal kuningliku — iluga!
2. Sa aratad mind, lapp furest, Et kaitan oma headusest
Ja kanaan laulat rõõmuga, Kõs õõst muidi rõõmuga.
3. Oh päike, oma iluga, Mis elus ilm kull sinuta!
Uhtis kate kate ja pime ruus, — Ei so peal tahari' müttele!
4. Kull kuu meil ainal walguft wa, Kui paistab õõst päiketa,
Ei jõu tema paistmine Laa fura wasta, päikene.
5. Ku elutaga paistab teel, Et fida armuist üle weel,
Kui loadust uno ilu fura fura fura, päikene.